

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-14C/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121200979
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tulejová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1121200979.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský Bratislava IV v právnej veci žalobcu: V. S., N.. XX.XX.XXXX, A. B. XX, XXX XX A., právne zastúpená: Marko & Overton-Fox, s.r.o., so sídlom Karpatská 18, 811 05 Bratislava, IČO: 47 246 936, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne nám. 1, 814 99 Bratislava, IČO: 00 603 481, o zaplatenie 2.007,62 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Súd návrh na prerušenie konania z a m i e t a.
- III. Súd žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 3.2.2021 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 2007,62. eur s príslušenstvom titulom náhrady za vecné bremeno. Žalobu odôvodnil tým, že je podielovým spoluvlastníkom, v podiele vo veľkosti 8/210-in k celku, pozemkov nachádzajúcich sa v meste Bratislava, okres Bratislava IV, k.ú. Dúbravka a zapísaných ako parcela registra „. Č. XXXX vo výmere 457 m² a parcela registra „E" číslo 1063 vo výmere 9205 m², oba zapísané na liste vlastníctva Č. XXXX vedenom pre k.ú. Dúbravka. Žalovaný je vlastníkom nehnuteľností - stavby Požiarnej zbrojnice a Mestskej polície v Dúbravke - postavených na uvedených pozemkoch v spoluvlastníctve žalobcu, ako aj vecí slúžiacich na užívanie spolu s týmito stavbami, a to parkoviska a príjazdových komunikácií. Na základe grafickej identifikácie vypracovanej žalovaným užíva žalovaný z vyššie uvedených pozemkov spolu 9.662 m². Predmetná stavba vo vlastníctve žalovaného postavená na pozemkoch v podielovom spoluvlastníctve žalobcu je v katastri nehnuteľností evidovaná ako jedna stavba s jedným súpisným číslom, ktorej výlučným vlastníkom je žalovaný. Žalovaný priznal užívanie parcel vo spoluvlastníctve žalobcu v materiáloch predložených na rokovanie jeho orgánov. Užívanie pozemkov žalovaným nebolo medzi stranami sporné. Žalovaný užíva pozemky žalobcu tým, že má na nich postavenú stavbu - požiarnu zbrojnicu a budovu mestskej polície a zvyšnú časť pozemkov využíva v súvislosti s postavenými nehnuteľnosťami ako priestor, na ktorom je príjazd a prístup, ako aj odstavná plocha - parkovisko. Ide o oplotený a uzavretý areál, do ktorého nemá prístup ani žalobca.

2. V roku 2006 vypracoval žalovaný podklady pre rozhodnutie mestského zastupiteľstva, ktoré mohlo majetkové vzťahy vysporiadať. Žalobca opakovane ponúkol žalovanému predmetné pozemky v jeho spoluvlastníctve na predaj. Žalovaný však zostal vo veci nečinným. V minulosti sa viedlo a v súčasnosti je vedených v súvislosti s predmetnými nehnuteľnosťami v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a ich užívaním zo strany žalovaného niekoľko súdnych konaní na Okresnom súde Bratislava 1, respektíve na Krajskom súde v Bratislave, ktorých predmetom sú nároky za obdobia 22.12.2004 až 22.12.2006, 23.12.2006 až 23.12.2008, 24.12.2008 až 24.12.2010, 25.12.2010 až 25.12.2012 a 26.12.2012 až 26.12.2014 a 27.12.2014-27.12.201 a 28.12.2016 až 28.12.2018.

3. Predmetom tohto konania sú nároky za obdobie 29.12.2018 až 22.6.2020. Medzi sporovými stranami nie je sporné, že nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovaného má charakter stavby, ktorá prešla do vlastníctva

žalovaného z vlastníctva štátu. V súlade so zákonom č. 66/2009 Z.z. vznikol na užívanie pozemkov žalobcu žalovanému právny titul. Žalobca vecné bremeno v súlade so zákonom trpí. Ani v zmysle citovanej právnej úpravy nevzniká vecné bremeno bezodplatne, žalobca preto vychádzal zo všeobecnej hodnoty vecného bremena. Zákon 66/2009 Z.z. vytvára priestor na komplexné vyriešenie vzťahov k pozemkom do budúcnosti, a to v rámci pridelenia náhradného pozemku alebo pozemkových úprav. Až potom, čo žalobca získa iný nezaťažený pozemok, odpadne potreba vecného bremena, ako aj platby za jeho zriadenie. Do tohto okamihu je žalovaný povinný platiť odplatu a neexistuje právny dôvod na bezplatné užívanie. Žalobca náhradný pozemok nedostal. Žalovaný žiaden náhradný pozemok žalobcovi neponúkol, hoci zákon 66/2009 Z.z. predpokladá práve aktivitu zo strany vlastníka stavby. Žalovaný nereagoval ani na ponuku na kúpu predmetných pozemkov alebo dohodu o odplate za vecné bremeno.

4. Všeobecná hodnota vecného bremena za užívanie oboch parciel v podielovom spoluvlastníctve žalobcu - W.. Č.. XXXX P. W..Č.. XXXX M. K..Ú.. F. za obdobie 29.12.2018 až 22.6.2020 bola ustálená súdnym znalcom AUDING, s.r.o. - znalec s odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností J.. P. F. v znaleckom posudku číslo 18/2020 spolu vo výške 52.700 eur. Znamená to, že z titulu užívania pozemku v podielovom spoluvlastníctve vznikol žalobcovi ako podielovému spoluvlastníkovi so spoluvlastníckym podielom vo veľkosti 8/210-in k celku, nárok na úhradu sumy 2007,62 eur ako 8/210-in z 52700,- eur za obdobie od 29.12.2018 do 22.6.2020. (č.l. 8).

5. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie odplaty zo dňa 9.10.2020, žalovaný však odplatu do dnešného dňa nezaplatil, čím sa od 21.10.2020 dostal do omeškania s platením žalovanej sumy. Žalobca si uplatnil zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne. Žalobca poukázal na to, že oprávnenosť nárokov iných podielových spoluvlastníkov pozemkov za rovnakej skutkovej a právnej situácie resp. oprávnenosť nárokov za iné obdobia ako sú predmetom tohto konania potvrdil Okresný súd Bratislava I v konaniach 4C 21/2013, 5C 21/2013, 6C 22/2015, 7C 21/2013,25C/22/2017,7C 172/2011, 8C 2/2011, 8C 21/2013, 9C 22/2013, 10C 46/2011, 10C 47/2011, 10C 42/2015, 10C 43/2015, 11C 2/2011,11C 21/2013,12C 14/2009,12C 47/2011, 12C 21/2013,12C 42/2015, 12C 43/2015, 14C 2/2011, 15C 2/2011, 15C/21/2013, 16C 2/2011, 16C 43/2015, 17C 139/2015, 18C 23/2013, 19C 2/2011, 19C 46/2011, 19C 21/2013, 23C 42/2015, 25C 2/2011, 25C 47/2011, 25C 21/2013 a 25C 43/2015,25C 22/2017 a 25C 23/2017. Súčasne poukázal aj na rozsudky napr. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 5.6.2014 č.k. 9Co/5/2013-216, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 3.10.2012 č.k. 10C/2/2011-188, ako aj rozsudkom z 30.3.2017 č.k. 9Co/749/2014-114, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 10.9.2014 č.k. 12C/21/2013-84 a rozsudkom z 30.3.2017 c.k. 9Co/779/2014-118, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 18.6.2014 č.k. 11C/21/2013-91 a poukázal aj na ďalšie rozhodnutia súdov, ktoré sú známe stranám sporu.

6. Žalovaný žiadal žalobu žalobcu zamietnuť a uviedol, že svoj právny vzťah má k sporným pozemkom upravený ex lege, t.j. zo zákona č. 66/2009 Z.z. , ktorý sa stal platný a účinný dňom 1.7.2009. K dotknutým pozemkom vzniklo dňom 1.7.2009 zákonné vecné bremeno, ktoré je vlastníkom pozemkov povinný strpieť do realizácie majetkovoprávneho usporiadania formou zámenny pozemkov, príp. do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Podľa § 2 ods. 1 tohto zákona obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov vlastníkom stavby prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, poskytne vlastníkom stavby v tom istom katastrálnom území. Ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytne v rámci územia obce. V súčasnosti hlavné mesto SR Bratislava nerealizuje zámenny v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z.

7. Žalovaný namietal spôsob a formu uplatnenia náhrady, keď si žalobca uplatňuje opakované plnenie. Podľa žalovaného došlo k obmedzeniu vlastníckeho práva žalobcu na základe postavenia stavby na pozemku žalobcu a náhrada za obmedzenie vlastníckeho práva má charakter jednorazového plnenia ako majetkového práva podliehajúce premlčaniu v lehotách podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Žalovaný namietol premlčanie uplatneného nároku, ktoré bolo možné uplatniť prvýkrát po nadobudnutí účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. a podľa § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia lehota je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Vecné bremeno, za ktoré žiadal žalobca úhradu považoval žalovaný za určitý druh verejnoprávneho obmedzenia vlastníka nehnuteľností. Vzhľadom na uvedené nebolo možné podľa žalovaného, požadovať opakované plnenia. Pokiaľ by zákonodarca mal zámer riešiť tieto a obdobné prípady opakovaným plnením, riešil by to úpravou nájomného pomeru trvajúceho až do vykonania pozemkových úprav s uplatnením náhrad

nájomného za celé obdobie. Na podporu tvrdení poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.4.2016 sp. zn. 3Cdo 49/2014 a rozsudok Najvyššieho súdu SR 7Cdo 26/2014.

8. Žalovaný namietal premlčanie nároku s tým, že právo sa mohlo vykonať po prvý raz na základe účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. t.j. lehota začala plynúť dňom účinnosti zákona 1.7.2009 a uplynula lehota na podanie žaloby resp. na uplatnenie práva dňom 1.7.2012 a žaloba bola podaná až dňa 3.2.2021., teda po lehote. Poukázal na rozsudky MS BA IV - 6C /23/2018 a rozsudky KS BA sp. zn. 5co/159/2018-551 a B1-20C/38/2021 .Ďalej uviedol, že Žalobca už nemá morálny nárok na ďalšie plnenie. Uvedený stav možno teda kvalifikovať ako priečenie sa dobrým mravom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Definíciu dobrých mravov ponúka Uznesenie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 55/2011-19 z 24.2.2011, podľa ktorého dobrými mravmi sú pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Dobrými mravmi / boni mores/, ktoré sú používané ako kritérium, u ktorého je daný osobitný záujem na ich dodržiavaní, nie sú zákonom definované. V súdnej praxi sú všeobecne posudzované ako obvyklé, poctivé a spravodlivé správanie sa, pričom sú dôležité predovšetkým všetky okolnosti, za ktorých bol právny úkon uzatvorený. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR z 30. marca 2011, sp. Zn. 3C do 144/2010 uvedené ustanovenie umožňuje súdu posúdiť vec v tom smere, či výkon daného subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, že tomu tak nie je, odoprieť právnu ochranu uplatňovaného práva.

9. Žalobca zotrval na stanovisku a mal za to ,aby súd neprihliadol na vznesenú námietku premlčania žalovaným.

10. Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu a ustálil právny a skutkový stav:

11. Základné skutkové okolnosti a predložené listinné dôkazy neboli medzi stranami sporné. Spornou otázkou bola otázka premlčania.

12. Podľa § 151n ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

13. Podľa § 151o ods. 1 OZ, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Práva zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

14. Podľa § 1 zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, 1) vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou").

15. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 44/2009 Z.z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

16. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z., vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

17. Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Súd uvádza, že skutkový stav medzi stranami nebol sporný . Nárok žalobcu po právnej stránke je nárokom na náhradu za zriadenie vecného bremena vo verejnom záujme a to na základe § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. dňom účinnosti zákona, teda dňom 1.7.2009. Žalobca si v konaní uplatnil nároky za obdobie od 28.12.2018 až 22.6.2020 v celkovej sume 2007,62.- eur.

20. S poukazom na § 151n ods. 1 OZ, § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. a čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky došlo k obmedzeniu vlastníckeho práva žalobcu vo forme zriadenia zákonného vecného bremena vo verejnom záujme na majetku žalobcu, za čo im patrí primeraná náhrada.

21. Žalovaný namietal, že v prípade odplaty za zákonné vecné bremeno ide o jednorazovú náhradu splatnú dňom zriadenia vecného bremena, pričom toto právo sa ako premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací obdobnú otázku týkajúcu sa priznávania primeranej náhrady za zriadenie vecného bremena riešil v rozsudku z 24. marca 2015, sp. zn. 7Cdo/26/2014, ako aj v rozsudku zo 14. apríla 2016, sp. zn. 3Cdo/49/2014, ktoré rozhodnutie bolo uverejnené aj v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 8/2016 pod č. R 73/2016. V tomto rozhodnutí bol vyslovený právny záver, že finančná náhrada za zriadenie vecného bremena podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. je nepochybne majetkovým právom osoby, ktorá je povinným subjektom z vecného bremena. Predmetné bremeno vzniká „in rem“, vzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na spôsob zmeny vlastníctva. Nemožno teda jeho vznik posudzovať samostatne v prípade každého nového vlastníka zaťaženého pozemku. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová; nemá teda charakter opakovaného plnenia a v súdnom konaní ho môže vlastník úspešne uplatniť iba v zákonom stanovenej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť od účinnosti tohto zákona.

23. Súd v predmetnej veci poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/17/2019 s tým, že právny názor prezentovaný v rozsudkoch sp. zn. 7Cdo/26/2014 sp. zn. 3Cdo/49/2014 (č. R 73/2016) je plne prijateľný a použiteľný aj na priznávanie primeranej náhrady za zriadenie vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z.z. Aj obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. patrí totiž k tzv. legálnym (zákonným) vecným bremenám, čiže k verejnoprávnym obmedzeniam vlastníckeho práva. Jeho verejnoprávny charakter a jeho povaha nasvedčujú tomu, že sa významne približuje k obmedzeniu vlastníckeho práva zakotveného v zákone č. 182/1993 Z.z. Svedčí o tom nakoniec aj ich zhodná zákonná konštrukcia.

24. S poukazom na vyššie uvedené a ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu súd dospel k záveru, že finančná náhrada za zriadenie vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. je nepochybne majetkovým právom osoby, ktorá je povinným subjektom z vecného bremena. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová; nemá teda charakter opakovaného plnenia. Nárok na finančnú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva má iba pôvodný vlastník pozemku a v súdnom konaní ho môže úspešne uplatniť iba v zákonom stanovenej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť od účinnosti tohto zákona. Ďalšiemu vlastníkovi pozemku už takýto nárok nevznikne. Nárok na finančnú náhradu sa s poukazom na ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka premlčuje vo všeobecnej 3 ročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť odkedy sa právo mohlo vykonať prvý raz, t.j. od 1.7.2009 (účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z.) a uplynula dňom 1.7.2012. Žaloba bola podaná dňa 3.2.2021, teda po lehote.

25. Zo žiadnych ustanovení žiadneho zákona nie je možné vyvodiť, že by v rámci pozemkov, na ktorých sú stavby podľa zákona č. 66/2009 Z. z., mohlo dochádzať k nájomnému vzťahu, resp. k bezdôvodnému obohateniu, resp. k akémusi opakovanému náhradnému plneniu za takto zriadené vecné bremeno. Vlastníci predmetných pozemkov si mohli uplatniť náhradu za uvedené vecné bremeno, avšak len v zákonom stanovenej lehote, a to do troch rokov od nadobudnutia účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z., t. j. od 01. septembra 2009 (uznesenie NS SR zo dňa 30. novembra 2020, sp. zn. 8Cdo/17/2019).

26. Súd sa zaoberal vznesenou námietkou premlčania žalovaným, ktorú považuje za dôvodnú s tým, že nárok žalobcu bol uplatnený až dňa 3.2.2021 teda po uplynutí premlčacej lehoty dňom 1.7.2012 a preto súd žalobu zamietol. Žalovaným bola vznesená účinne námietka premlčania a preto nebolo možné žalobe vyhovieť.

27. Pokiaľ ide o procesný návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 10.5.2024 (145 a nasl.), tak súd procesný návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol ako nedôvodný.

28. Žalobca uviedol, že na Ústavnom súde sa vedie konanie o súlade právnych predpisov vedené pod sp. zn. Rvp2900/2022. Uviedol, že Okresný súd Bratislava I inicioval konanie o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde vo veci súladu zák. 66/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov s Ústavou. Žalobca vyslovil, že predmetné konanie môže mať vplyv na rozhodnutie podanej žalobe a tvrdil, že je to vhodné aj účelné. Považoval to za účelné a hospodárne. Súd pritom má povinnosť prerušiť konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP len v prípade, že rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený riešiť. S týmto sa súd nestotožnil, pretože zistil, že nie sú splnené podmienky pre prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) alebo b) CSP. Záverom súd uvádza, že návrh na začatie konania vedeného na Ústavnom súde označeného žalobcom v procesnom návrhu pod číslom Rvp 2900/2022 bol už Ústavným súdom

SR rozhodnutý dňa 13.12.2023 a je vedený pod sp. zn. PL. ÚS 18/2023 s tým, že Ústavným súdom SR bol odmietnutý uznesením Ústavného súdu z 13. decembra 2023, č. k. PL. ÚS 18/2023-17. Žalobca podal procesný návrh na prerušenie konania dňa 10.5.2024 a odvolal sa na konanie vedené pod sp. zn. Rvp 2900/2022 PL. ÚS 18/2021), ktorý už v čase podania procesného návrhu na prerušenie konania (10.5.2024) rozhodnutý uznesením a to odmietnutím návrhu a stal sa takýto procesný návrh na prerušenie konania bezpredmetný. Preto súd procesný návrh žalobcu zamietol ako nedôvodný.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Vzhľadom na to, že súd žalobu zamietol, bol žalovaný v celom rozsahu úspešný. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal pretože mu nevznikli.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia